

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci navrhovatelů: a) **Ing. L. V.**, b) **Mgr. J. V.**, oba bytem x, oba zastoupeni JUDr. Jiřím Brožem, advokátem Advokátní kanceláře Brož, Sedlatý, s. r. o., se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3, proti odpůrci: **Město Bělá pod Bezdězem**, se sídlem Masarykovo nám. 90, 294 21 Bělá pod Bezdězem, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **V. N.**, bytem x, zastoupený JUDr. Janem Kuželem, advokátem se sídlem Nad Šutkou 1811/12, 182 00 Praha, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2016 ze dne 14. 1. 2016, kterým byl vydán Územní plán Bělá pod Bezdězem,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Navrhovateli a) se vrací soudní poplatek zaplacený za návrh na zahájení řízení ve výši 4.000,- Kč.**
- III. Navrhovatelce b) se vrací soudní poplatek zaplacený za návrh na zahájení řízení ve výši 4.000,- Kč.**
- IV. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelům k rukám jejich zástupce JUDr. Jiřího Brože, advokáta, na nákladech řízení částku 14.729 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- V. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem, který byl Krajskému soudu v Praze doručen dne 12. 7. 2016, se navrhovatelé domáhali zrušení výše označeného opatření obecné povahy (dále jen „OOP“).

Dne 15. 8. 2016 soudu sdělil Krajský úřad Středočeského kraje, že ohledně OOP zahájil přezkumné řízení ve smyslu § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Následně soudu sdělil odpůrce, že Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 16. 8. 2016, č. j. SZ 074342/2016/KUSK REG/No, napadené OOP zrušil.

Podáním doručeným soudu dne 2. 9. 2016 vzali navrhovatelé podaný návrh v celém rozsahu zpět s odkazem na skutečnost, že napadené OOP bylo zrušeno.

Vzhledem k tomu, že podání navrhovatelů obsahující zpětvzetí návrhu nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o podaném návrhu zastavil. Vyšel přitom z ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), podle něhož soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem k tomu, že řízení skončilo zastavením před prvním jednáním, postupoval soud podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč. Soud tedy současně v souladu s výše uvedeným rozhodl o tom, že každému z navrhovatelů se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000 Kč.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

V dané věci nedošlo k uspokojení navrhovatelů, neboť o to se jedná pouze tehdy, proběhl-li postup dle § 62 s. ř. s., což však není případ projednávané věci. V dané věci nicméně došlo ke zpětvzetí návrhu s odkazem na zrušení napadeného OOP Krajským úřadem Středočeského kraje v rámci přezkumného řízení, proto přiznání náhrady nákladů ve prospěch navrhovatelů připadá v úvahu pouze z důvodu pozdějšího chování odpůrce. Úkon vedoucí ke zrušení napadeného rozhodnutí zde ovšem neprovedl přímo odpůrce, nýbrž jemu nadřízený správní orgán. To může budít dojem, že zpětvzetí nebylo učiněno pro pozdější chování samotného odpůrce, ale pro pozdější chování někoho jiného, a proto podmínka vyjádřená ve druhé větě ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. není splněna. S takovým závěrem však soud nemůže souhlasit. Doslovný výklad zmiňovaného ustanovení by totiž vedl k absurdním situacím, kdy v případě zrušení návrhem napadeného správního aktu samotným správním orgánem v rámci autoremedury (srov. § 95 odst. 2 správního řádu) by byla navrhovateli náhrada nákladů řízení přiznávána, zatímco v případě zrušení téhož napadeného správního aktu nadřízeným správním orgánem z téhož důvodu (nebo i pro závažnější porušení právních předpisů) v rámci přezkumného řízení by již k přiznání náhrady nákladů řízení nedošlo. Tento výklad je však dle názoru zdejšího soudu neudržitelný. Smysl ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. je přitom zřejmý: Nezatěžovat fyzické nebo právnické osoby výdaji za soudní řízení v případech, kdy orgány veřejné moci samy dodatečně odstraní důvod, kvůli němuž byl návrh podán (není přitom rozhodné, zda by navrhovatel se svým návrhem uspěl či nikoliv). Zdejší soud se proto domnívá, že pozdějším chováním odpůrce ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. nemusí být vždy jen chování správního orgánu, který je odpůrcem, ale podle situace jím může být též chování jiného orgánu veřejné moci, v jehož pravomoci je prolomit účinky návrhem napadeného správního aktu, popř. jinak zasáhnout do postupů či úkonů správního orgánu poté, co došlo k zahájení řízení podle s. ř. s. Jedná se tedy o situace, kdy si ještě před projednáním návrhu soudem orgány veřejné správy v rozsahu svých pravomocí a kompetencí „udělaly pořádek v dané věci samy“ (viz závěry Krajského soudu v Hradci Králové v usnesení ze dne 6. 1. 2012, č. j. 30 A 5/2011-52). V nyní posuzované věci je z tohoto hlediska podstatné, že dozorcí orgán, který návrhem napadené OOP zrušil v přezkumném řízení, vykonává svou pravomoc v téže oblasti jako orgán, který návrhem napadené OOP vydal. Ústřední orgán vykonávající dozorovou činnost přitom nastolil přesně ten stav, kterého se navrhovatelé domáhali svým návrhem, tj. došlo ke zrušení OOP vydaného odpůrcem. V tomto ohledu je již lhostejné, zda byl návrh věcně důvodný či nikoliv, podstatné je, že jeho předmět odpadl v důsledku počínání správních orgánů. Zpětvzetí návrhu tak není nic jiného než bezprostřední reakce na jednání odehrávající se v hierarchii orgánů téže soustavy, do níž patří i odpůrce. Soud proto dospěl k závěru, že podmínka vyplývající z ustanovení § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. je splněna, a náhradu nákladů řízení navrhovatelům přiznal.

Přiznaná náhrada nákladů řízení ve výši 14.729 Kč se skládá z nevrácené části zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 x 1.000 Kč a odměny právního zastoupení ve výši

12.729 Kč. Tuto částku tvoří odměna za dva úkony právní služby při zastupování dvou osob [odměna za jeden úkon činí částku 4.960 Kč (0,8 x 2 x 3.100 Kč) - převzetí a příprava zastoupení a sepsání návrhu dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění vyhlášky č. 486/2012 Sb. (dále jen „advokátní tarif“)], dále dvě paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a podle § 57 odst. 2 s. ř. s. DPH ve výši 2.209 Kč (po zaokrouhlení dle § 37 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty)). Tuto částku je odpůrce povinen navrhopatelům zaplatit ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jejich zástupce.

Osobě zúčastněné na řízení soud v tomto řízení neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jí nějaké náklady řízení vznikly, a proto soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., že právo na náhradu nákladů nemá.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. září 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová